

Sprawa C-394/07

Marco Gambazzi
przeciwko
DaimlerChrysler Canada Inc.
i
CIBC Mellon Trust Company

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym
złożony przez Corte d'appello di Milano)

Konwencja brukselska — Uznawanie i wykonywanie orzeczeń sądowych — Podstawy odmowy — Naruszenie porządku publicznego państwa wezwanego — Wykluczenie pozwanego z udziału w postępowaniu przed sądem państwa pochodzenia z powodu niezastosowania się do zarządzenia sądu

Opinia rzecznika generalnego J. Kokott przedstawiona w dniu 18 grudnia
2008 r. I - 2565
Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 kwietnia 2009 r.. I - 2582

Streszczenie wyroku

1. *Konwencja o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych — Uznanie i wykonanie — Pojęcie „orzeczenie” — Wyroki zaoczne — Włączenie — Przesłanki (konwencja z dnia 27 września 1968 r., art. 25)*

2. *Konwencja o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych — Uznawanie i wykonywanie orzeczeń — Podstawy odmowy — Naruszenie porządku publicznego państwa wezwanego — Ocena przez sąd wezwany*

(konwencja z dnia 27 września 1968 r., art. 27 pkt 1)

1. Artykuł 25 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej konwencjami w sprawie przystąpienia z 1978 r., 1982 r., 1989 r. i 1996 r., dotyczy wszystkich orzeczeń wydanych przez sądy umawiających się państw i nie czyni jakiegokolwiek rozróżnienia między nimi. Aby takie orzeczenia sądowe były objęte zakresem stosowania konwencji, wystarczy, by zanim zażąda się ich uznania czy wykonania w państwie innym niż państwo pochodzenia, stanowiły one lub mogły stanowić w tym państwie pochodzenia przedmiot postępowania spornego pod różnymi postaciami. Ponieważ orzeczenia sądu krajowego zostały wydane w formie wyroku i postanowienia zaocznego w postępowaniu cywilnym zasadniczo ukształtowanym jako kontradiktoryjne, okoliczność, że sąd orzekał w taki sposób, jak gdyby pozwany, który stawiał się prawidłowo na rozprawie, nie wdał się w spór, nie może wystarczyć do zakwestionowania kwalifikacji wydanych orzeczeń.

(por. pkt 22, 23, 25)

2. Wykładni art. 27 pkt 1 Konwencji z dnia 27 września 1968 r. o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, zmienionej konwencjami w sprawie przystąpienia

z 1978 r., 1982 r., 1989 r. i 1996 r., należy dokonywać w ten sposób, że sąd państwa wezwanego może uwzględnić, w świetle klauzuli porządku publicznego zawartej w tym przepisie, okoliczność, że sąd państwa pochodzenia orzekał w przedmiocie żądań powoda, nie wysłuchawszy pozwanego, który prawidłowo stawiał się przed nim, lecz został wykluczony z postępowania z tego względu, że nie spełnił obowiązków nałożonych na niego orzeczeniem wydanym wcześniej w ramach tego samego postępowania, jeśli w następstwie całkowitej oceny postępowania i w świetle wszystkich okoliczności uzna on, że taki środek w postaci wykluczenia stanowił oczywiste i nieproporcjonalne naruszenie prawa do bycia wysłuchanym. Kontrola sprawowana przez sąd odsyłający winna uwzględnić nie tylko okoliczności, w jakich wydane zostały kończące postępowanie orzeczenia, których wykonania się żąda, lecz również okoliczności, w jakich na wcześniejszym etapie zostały wydane postanowienia sądu o wykluczeniu i w szczególności winna dotyczyć weryfikacji po pierwsze środków odwoławczych przysługujących pozwanemu i po drugie przysługującego pozwanemu prawa do bycia wysłuchanym w ramach omawianych orzeczeń, z poszanowaniem zasady sporności i korzystając w pełni z prawa do obrony.

(por. pkt 41, 46, 48; sentencja)